

23.1. 2023

sedmé číslo

PRESTIŽNÍ STUDENT

HOLA HOU,

je tu nový rok, který samozřejmě doprovází i lehce novoroční vydání Prestižního Studenta.

Na začátek mi dovoluňte přivítat ne jednu, ale hned dvě nové členky naší redakce, Maky Novákovou a Aničku Vernerovou!

Naše dosavadní vedení (pan šéfredaktor a výkonný manažer Kuba Mejzr) stárne - a to jak na těle, tak i na duši. Dovolte mi, abych citoval jeden výrok z prezidentské kampaně: „Potřebujeme někoho mladého, na vrcholu sil.“ A přesně to se snažíme realizovat, jinak vymřeme jako dinosauři.

Pro mnohé je nový rok skvělou příležitostí, jak se zbavit emotional baggage, různých přitěžů a špatných zážitků. To platí i u známek - druhé pololetí bude určitě lepší - ostatně asi tak si to říkám poslední čtyři roky :D

Já už teď přestanu žvanit, a místo toho vám povím, co je náplní sedmého čísla.

Hlavní tématem je móda. Přečíst si tedy můžete o fashion tipech aktuálních pro rok 2023, nějaké tipíky na to, kde módu nakupovat a samozřejmě i pozorování fešnosti bytostí zde, v našem ústavu. Já si přihřeju svou polívčičku také, sice jsem o módě nenapsal ani čárku, nicméně v hate článku vracím Adamovi jeho petici proti mé maličkosti.

Zároveň se také můžete těšit na únorové číslo, kde připravujeme speciální rozhovor na připomínku smutného „výročí“ od začátku války na Ukrajině.

Jako vždy,
pac a pusu, mějte se fanfárově.

Kuba Mejzr,

Pan Šéfredaktor

ČLENOVÉ REDAKCE

KUBA MEJZR

PÁJA CHALUPOVÁ

KLÁRKA ŠOLTYSOVÁ

ADAM BIBEN

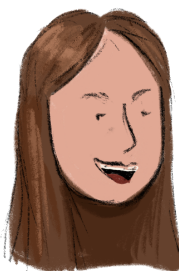
ELIŠKA DOLEŽÍLKOVÁ

NELLA VAGEROVÁ

MAKY NOVÁKOVÁ

ANIČKA VERNEROVÁ

ÁĎA PRŮCHOVÁ

DRESS AS...

I'M A BITCH, I'M A BOSS, I'M A BITCH AND A BOSS, I'MA SHINE LIKE GLOSS!!!

Nemusím doufám vysvětlovat, co to znamená TikTok trend a už vůbec ne, co je to TikTok (si to snad vygooglíte, že jo?)

Jeden z nejkreativnějších pseudotrendů na této ďáblově platformě (ano, sama jsem pravidelný uživatel Instagram Reels a ano, nestydím se za to) je americkými highschool ženami oblíbené „Dress as something party/day”

Za mě rozhodně víc originálnější, než velká většina trendů. Jo a možná je to taky proto, že většinu z nich neznám, hahaha. Also, miluju ta videa, kde si typická white family dělá tématickou večeři. *chef's kiss*

Dress as your type / Dress as your partner

Tyhle dvě jsem shrnula do jednoho, protože předpokládám, že váš partner je váš typ. A i když ne, americké pseudo kultuře TikTok trendů je to úplně ukradený.

Tohle je oblíbené spíše u žen, jak jsem z mého průzkumu ve vodách TikToku vyvodila (doufám že jste si

povšimli mého word punu, chichi) a to především na amerických high schools. Prostě proto, že v tomhle věku se něco jako „můj typ” řeší.

Upřímně, otravuje mě fakt, že ty holky nejsou vůbec kreativní. Chápu, že za svůj typ nemůžou, ale dopřic, přece se vám VŠEM nelíbí basic boys jak přes kopírák okopírovaný jeden od druhého a druhý z béčkového Netflix filmu kategorie 12+.

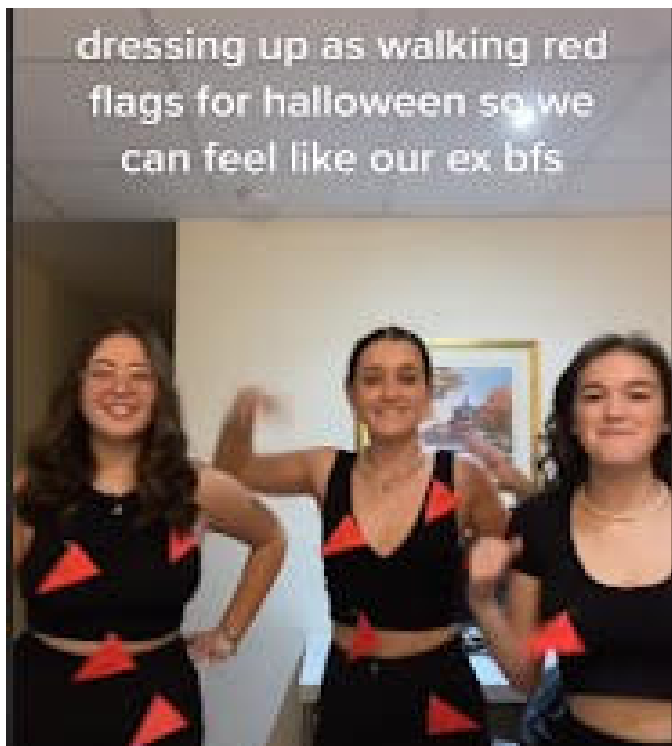
Myslím, že by se to spíš mělo brát „dress up as a character of your type day”, protože jinak všechny ty holky budou

chodit v mikinách a „grey sweatpants“. Já bych asi se svým typem poměrně vyčnívala...

Dress as your red flag

Osobně, tohle by byla skvělá skupinová terapie a seznamka zároveň. A třeba i na naší škole!

Představte si běžnou velkou přestávku, jdete si pro svůj vysněný irish cream na který myslíte celou hodinu. A najednou se v těch dveřích u automatu (jako vždy, protože do těch dveří je vidět hůř než do nejostřejší serpentiny) srazíte se svým crushem. A ten před vámi stojí s cedulkou CHEATER na tričku. No já nevím jak vám, ale mně by už nepřišel tak hot...

Podařil se nám zorganizovat Halloween, tak třeba se někdy uvidíme i u tohoto. Nic není nemožné... *mrk mrk*

Dress as your parent

Moje personal favourite. Občas nad tím celkem cringuju (čtěte: krindžuju), ale já mám hrozně ráda cringe věci (i to říkat cringe), ale jindy je to actually vtipný.

Já se fakt omlouvám, ale většinou jsou kluci v tomhle vtipnější než holky. Uznejte, že když se holka převlékne za taťku s pupkem a grilem, je to míň vtipný, než kluk co se oblékne jako mexican mom s bačkorou jako zbraní hromadného ničení.

Dress as the first letter of your name

Nejlepší věc, největší pole působnosti a kreativity. Prostě se můžete převlíknout za úplně cokoli a ještě je to vtipný, protože je tam ten meaning prvního písmena vašeho jména. Love that.

Hodlám to někdy zavést u nás ve škole. Protože ty kreace jsou skvělé. Viděla jsem dva týpky, kteří šli za gin a tonic nebo kluka, který byl krach na newyorské burze. To byl top.

Dress as your top Spotify artist

Nezapomeňte to těm lidem fakt zkontrolovat! Aby někdo nešel za Freddieho Mercuryho, když měl být Olivia Rodrigo... Fakt žádný cheating! Teprve potom je to ta pravá sranda.

Kostýmy samy o sobě nejsou tolik kreativní, ale když to zvládnete vyhmátnout, stojí to za to. Už teď vím o pár lidech, kteří by tím trpěli. Protože u nich nikdo netuší, že možná poslouchají

opravdu ten hard rock jak tvrdí, ale jejich number one artist na Spotify jsou One Direction. A to by byly zajímavé momenty přátelství!

Klára Šoltysová

AŤ SI KAŽDÝ NOSÍ CO CHCE!

Přijde mi, že tato věta je obecně naší generací velmi oblíbená. Hlavně nikoho neurazit, nechat všem svobodu výběru a nepřijít s nikým do konfliktu.

Na jednu stranu je to samozřejmě fajn. Měli bychom se všichni navzájem respektovat a podporovat. Když někdo pochválí, jak zrovna vypadáte, může vám to zvednout náladu i o několik stovek procent. Kolem nás je totiž nenávisti dost i bez zbytečných odsuzujících pohledů a hloupých narážek.

Na druhou stranu, i tato benevolentnost musí mít své meze. Jako lidé se přece musíme řídit určitými pravidly a normami. Nikoho například nenapadne vyjít na ulici jen tak, úplně bez oblečení. Nebo, pokud vyrážíme na důležitější setkání, bychom také občas mohli lehce zvážít, zda je či není naše volba oblečení vhodná.

Ale i tyto úvahy by se měly výhradně týkat pouze naší maličkosti. Řešme vlastní vizáž, zameťme si nejprve před vlastním prahem. Pochopme, že ne každý řeší to, co na sobě má a rozhodně zrovna od vás nepotřebuje slyšet rady, jak to zlepšit.

Uvědomme si, že slova mohou zranit více než činy. A pokud máte až takový problém se vzhledem někoho jiného, že vám to nedá dlouhé dny spát, pokuste se to nějak vyřešit (nejpravděpodobněji bude problém ve vás).

Ale důrazně vás žádám, abyste si názory typu „tlusté holky v legínách“ nechali laskavě pro sebe a nešířili je mezi ostatní přes instagramový profil. Takovéto komentáře totiž rozhodně nejsou konstruktivní kritika a dost toho vypovídají o samotném autorovi.

Anička Vernerová

HATE ČLÁNEK NA ADAMA

Nenechte se prosím zmást titulkem mého článku.

Tento článek nebude o nenávisti (tzv. „hatu“ - čtete hejtu). Já nejsem jako Adam Biden. Nesnížím se na jeho úroveň i přesto, že mám logicky nad ním navrch.

Pokud jste četli článek Adama Bejdenu „Petice za zneškodnění Jakuba Meyzra“, tak se vám hluboce a upřímně omlouvám.

Víte, Adam Bleiben je totiž skvělý lhář a ještě lepší manipulátor. Je dokonce tak podlý, že se opovažuje to skrývat pod názvem „zájem o herectví“. To by samo o sobě nebylo tak nezvladatelné, nicméně Eidam Bibem je k tomu také mediální magnát.

Má velmi silnou pozici pro lobbying v jednom studentském časopisu na Arabské, a k tomu si založil mašinu na propagandu, které říká podcast.

Ještě ke všemu se všude cpe jako tvář snad každé akce, kterou pořádá Arabská, od rozsvěcení smrku až po odhalování

plaket na úctu bývalým studentům. Jen se podívejte na tento obrázek z Wikipedie, z příspěvku, který si Anam Diben sám napsal.

Slavnostní otevření Zdi studentů na Gymnáziu Arabská dne

 Bibenjenej<jájsembiben> Vlastní dílo

U toho ale bohužel nekončíme. Alan Hymen se na mě rozhodl kydat špínu, a to v podobě zveřejňování jistých skutečností, ve kterých popisuje můj nadstandardně kladný vztah s vedením školy. Zmiňuje také, jaké má naše třída díky mojí osobě různé výhody, a obviňuje

mě z machinací s příspěvky ve fondu SPGA.

A vy se možná ptáte, je tohle všechno pravda?

Odpověď je jednoduchá. NENÍ.

(Tedy vlastně je, ale to je v tuhle chvíli irrelevantní. Aqam Rizen měl se mnou dohodu, že se s ním budu dělit o všechny své benefity - někdo by to mohl dokonce nazvat „friends with benefits” - za cenu jeho mlčenlivosti. Tu publikováním svého článku porušil, tudíž zmíněné benefity tímto přestávají platit.)

ADAME BIDENE, UŽ SE S TEBOU
NEBUDU DĚLIT O SALÁTKY Z
JÍDELNY, ANI O NÁŠUP. MÁŠ
UTRUM, SKONČILS!!!

Ale tenhle článek není o mně. Není to ani o vás, je to o Agamu Bubenovi. O něm a jeho podlých zločinech na této škole a mojí osobě. Bipeň se tímto lhaním dopustil trestného činu pomluvy, podle paragrafu 184 trestního zákoníku. Musí logicky počítat s tím, že na něj podám žalobu a budu požadovat náhradu za nemajetkovou újmu kvůli pomluvě dobrého jména, a to ve výši 1.000.000,69 korun. Pokud taky nemáte rádi Blejbeta, přidejte se k mojí hromadné žalobě (odkaz bude na Instagramu).

Zároveň se ke mně dostaly hrozné zvěsti, že chce Bipeň zrušit ISICy na naší škole. Věc, za kterou studenti bojovali už od dob založení školy, tedy už od roku 1958. Vážně si to chceme nechat sebrat? Věc, za kterou se bezmála sedmdesát let tvrdě bojovalo?

Já tedy ne. Podpořte tedy prosím moji žalobu, protože pravda a láska musí zvítězit nad lží a Bidenovstvím.

Kuba Mejzr

škola nArUby

(tentto článkek je součástí rubriky škola nArUby - váš alternativní zdroj informací)

FASHION POLICE

Móda... nejdůležitější věc na planetě. Nebo možná ne tak moc, ale určo se můžem shodnout na tom, že je, aspoň pro fungování tady ve škole, podstatná.

Možná to někteří z vás ví, ale na Halloween jsem se skromně oblékl za můj fashion idol Ednu Módni (z Úžasňákových). Edna je víceméně bůh, co se týče oblékání a její styl není náročné pochopit. Je to móda elegantní, prostá, ale smělá.

Dle mého názoru by se mohlo pár lidí trochu poučit a dát na Edniny rady. Uvedme si tedy několik příkladů špatných módních rozhodnutí, které se tady u nás ve škole vyskytují. (Kdybyste zjistili, že vás tenhle článek naprosto exposnul a urazil, je to jedině dobře, zasloužíte si to.)

Número uno (číslo jedna) - Buzzcut po celý hlavě.

Ne, tohle není pokračování hate článku na Kubu Mejzra. Spíš to je hate článek na všechny lidi tohoto typu. Já chápu, že se vám líp suší hlava, nebo že se nemusíte bát, že vám čepice úplně zničí účes, ale reálně to vypadá, jako byste měli místo hlavy tenisák. Dobře, možná trochu přeháním, ale co máte proti vlasům? Vysvětlete mi to, protože než abych vypadal, jako by mi po hlavě přejela sekačka, to si radši budu vlasy fénovat a do školy si vezmu hřeben. Vypadáte jako iPhone X a to není kompliment.

Número dos (číslo dva) - Khaki a černá.

Chápu, je zima, ráno je tma a né vždycky si k oblékání rozsvítíte. Ale kombinace tmavě zelené a černé z vás opravdu dělá barvoslepce. Je to zločin, porušení módního zákona a chci připomenout, že neznalost zákona neomlouvá.

Já nevím, co lidi vede ke kombinaci tmavě zelené a černé, ale vypadá to, jako by jedna půlka vašeho outfitu měla Oslo filtr na Instagramu a ta druhá ne. Pokud opravdu chcete vypadat jako kubistický portrét, ale aby to vypadalo dobře, tak si vezměte nějaké colorblocky nebo třeba kostkovaný šátek.

Número tres (číslo tři) - Pantofle z roku 2000 př. n. l.

Všichni víme, o čem je řeč. Mám na mysli ty pantofle, které nosí váš děda a pravděpodobně patří do pozůstalostí z první světové války. Ty hnusný pantofle, co mají podrážku z korku a takové ty nechutné látkové pásky, které mají ještě nechutnější barvy. Jako by někdo vzal barvy, co jsou v pohodě a pak je namočil do špinavé řeky. Nejhorší věc je, že tyhle

zjevy se ještě pořád vyrábí. No opravdu!

Na druhou stranu musím uznat, že vydrží takřka všechno. Ještě se mi nestalo, že bych někoho potkal s nějak vyloženě obnošeným exemplářem těchto přezůvek. Jediné, co se na nich mění je to, že se vám pomalu obtiskává vaše chodidlo do pantofle tak, že po pár letech byste ji klidně mohli použít jako formu a odlít vaši nohu, což by potenciálně mohl být další příjem, pokud by to někdo chtěl koupit.

Número cuatro (číslo čtyři) - Boty na tělocvik.

Musím se vám přiznat, do těchto vod jsem kdysi v mládí zabředl (před dvěma měsíci), protože v době, kdy byl na nás kladen sociální nátlak, abychom se přezouvali, jsem žádné přezůvky nevlastnil. Rozhodl jsem se tedy, že si vezmu boty na tělocvik místo pantoflí. Řeknu vám jedno: NEVYPADÁ TO VŮBEC DOBŘE. Vaše chodidlo vypadá třeba o 4 centimetry menší, a vaše nohy vypadají, jako by je zespoda někdo ždímal. S tímhle se taky váže ještě jedno faux pas [fopá].

Jak jsem si obul ty boty, byl jsem tak zvyklej že se pak nepřezouvám zpátky, když jdu domů, ŽE JSEM PROSTĚ ODEŠEL V TĚCH BOTECH NA TĚLOCVIK. Takže nejen že jsem klepal kosu a udělal ze sebe módního negramota ve škole, ale dokonce i na ulici, kde to je ještě horší prohřešek.

No a teď něco na závěr. Co bych měl ještě dodat? Nemusíte být žádný revoluční módní designer, ale prosím vás všechny,

přečtěte si aspoň teorii barev a někdy nakoukněte do sekce módních časopisů (i ta titulka pomůže s tím, abyste zjistili, co je in). A někdy opravdu stačí lidské vnímání a zrak. Ale co já vím, že jo? Stejně ve finále móda zaniká. Takže jak je teď trendy: Noste si, co chcete, bla bla bla, svoboda vzhledu, na tom jak člověk vypadá nezáleží... bla bla... charakter je důležitější.

Adam Biben

DO YOU EVER GET A LITTLE BIT TIRED OF LIFE? LIKE YOU'RE NOT REALLY HAPPY BUT YOU DON'T WANNA DIE.

Studují nebo právě dostudovali a podle všeho by měli být touhle dobou plní energie a nápadů. A taky vědět, co očekávají od života a jak s ním naložit. Oni ale naopak ztrácejí motivaci cokoliv dělat. Přehnaně se srovnávají s vrstevníky a místo toho, aby si „dobu neomezených možností“ užívali, zůstávají spíš přehlčení a paralyzováni.

Takhle svoje pocity popisují mladí lidé, kteří prochází psychickým propadem, který populární psychologie popisuje jako krizi mladého věku. Tohle životní období se z pohledu většiny z nás sice zdá hodně daleko a na první pohled to nevypadá, že by se nás mělo jakkoliv týkat. Když se na to ale podíváme trochu jinak, zjistíme, že to s našimi životy vlastně může souviset o něco víc, než jsme

čekali. Příčinou tohoto problému bývají totiž převážně věci, které minimálně velká část z nás, ne-li všichni, už teď zažíváme. Je tedy dost možné, že když se s nimi seznámíme nyní, může to vlastně sloužit jako taková prevence.

Začít můžeme třeba u nátlaku a očekávání našich rodičů, prarodičů nebo učitelů. Koho se nikdy nikdo už ve věku, kdy měl ještě spoustu času objevovat, co

ho baví nezeptal, čím chce být, až vyroste? Není to samozřejmě nic tak špatného.

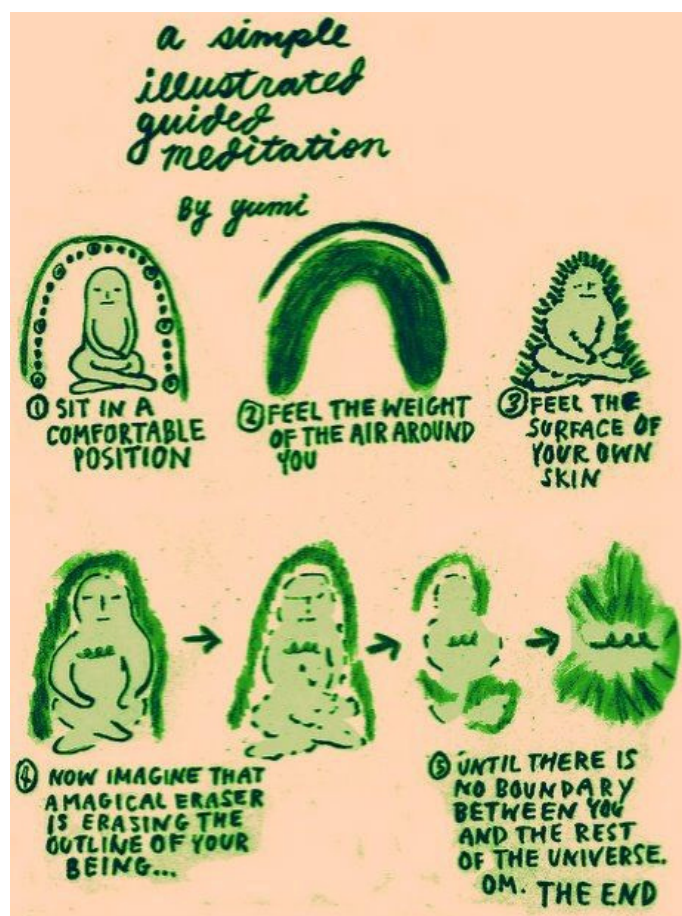
Dokud to nepřeroste v přesvědčení, že si musíme vybrat jednu jedinou z těch mnoha možností, které máme a že jiné životní cesty nám tím budou zapovězeny.

Své na tom samozřejmě zanechala i pandemie, kdy se najednou náš naplno rozjetý a nepřírozeně rychlý život zničehonic zastavil. A mnoho z nás začalo přehodnocovat a zpochybňovat spoustu věcí ve svém životě. Začali jsme taky trávit ještě více času na sociálních sítích. To je další jev, který nás s lidmi prožívajícími krizi mladého věku spojuje.

Sítě jako Instagram nebo TikTok nám nabízejí obrovské, nezvládnutelné množství obsahu. Člověk vidí ty krásné fotky nádherných lidí, kteří jsou úspěšní, mají partnera, cestují, jsou kreativní a produktivní a většina z nich ani nevypadá, že by o sobě někdy alespoň trochu pochybovala. To nás pak spíše demotivuje, než naopak (s tím je často spojený tzv. Fear of missing out, o kterém se zmíníme v dalším díle Prestižního podcastu).

Jsou tady samozřejmě taky další věci, které naši generaci trápí a zatěžují, jako třeba obavy z klimatické krize, nebo právě

probíhající válka. Asi se shodneme, že toho je na náš věk prostě docela hodně.

A co s tím?

Celý článek se vás vlastně tak trochu snažím navést k tomu, abyste zkusili v novém roce trochu zpomalit. Pokud tedy máte nějaká novoroční předsevzetí, zkuste je letos trochu převrátit, a spíše svůj rozvrh odlehčit, než zatížit věcmi, které vám přinesou jenom další stres. Mysl můžete uvolnit taky nějakou uměleckou aktivitou nebo třeba meditací. K tomu určitě najdete inspiraci mimo jiné na výše očeňovaných sociálních sítích a možná tak i vaše for you page dostane o něco pozitivnější nádech:)

Eliška Doležilková

Klárky sbírka pravopisných chybek

Y i L Z I S Z y

Klidně vás upozorním, když mi do zprávy napíšete špatně mně/mě. Ano, přesně tenhle typ člověka já jsem. Je nás myslím víc, ale společnost o nás mlčí, protože jsme především děsně otravní.

Předem se omlouvám všem našim čtenářům, kteří zastávají názor, že „je přece jedno jestli napíšu tvrdý nebo měkký i...“ Nebo vlastně ani ne. Neomlouvám se. Není to jedno. Mě to bolí. Nechcete si mě naštvat.

No a když na veřejnosti něco takového, pro mě až skoro fyzicky bolestivého vidím, jednoduše to vyfotím a zařadím do mojí sbírky. A vy teď máte jedinečnou šanci do ní nahlédnout a pokochat se top osmi exempláři grammar naziho (*pozn. red.: Grammar nazi = člověk, většinou urputně usilující o dodržování pravopisu, gramatiky a další jazykové kodifikace*) jako jsem já.

Místo: *Kdesi v metru (nejspíš na áčku)*

Moje dva personal favourite výtvoři lidové tvořivosti. Tohle ani není chyba, ale mám úchylku na tyhle slovní hrátky a zrovna na dveřích metra mi to přijde kreativní. 10/10

Místo: *Brno*

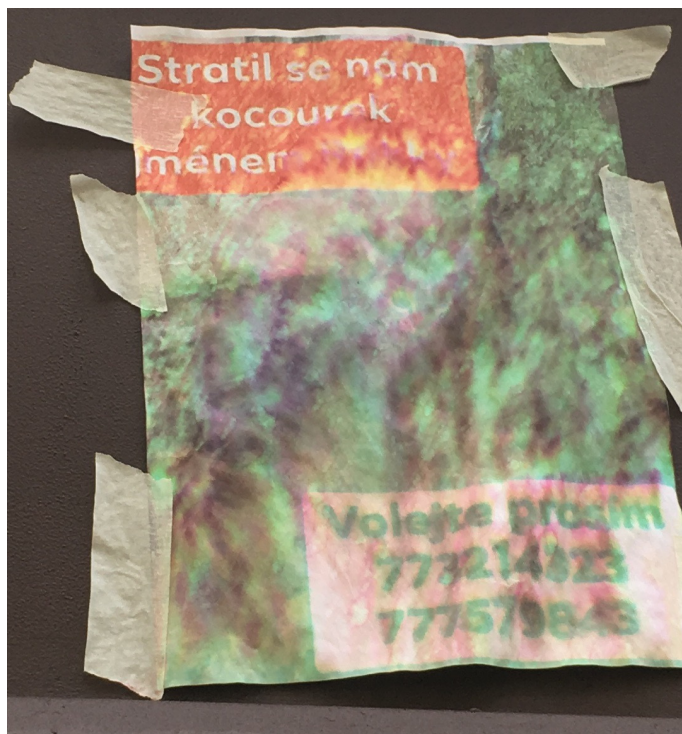
Typický Brno. Já jsem ani nečekala, že když se vydám na výlet na vesnici (za

účelem návštěvy veletrhu vysokých škol), že uvidím korektní používání českého jazyka... Ale tohle je geniální. Očividně někdo během přelepování nové nálepky v polovině zjistil, že mu nevystačí, ale vyřešil to celkem kreativně. Akorát že vůbec. 9/10 (pobavilo mě to)

Místo: metro Dejvická

Zde je chybou pouze čárka ve větě, což by normálně moji pozornost nepřitáhlo natolik, abych si to vyfotila. Mě ale pobavil ten fakt, že mají nejspíš v PR týmu Topky základní šablonu, kterou je věta Staráme se a pak už jenom doplňují různá pozitivní slova. Zrovna tady ale zapomněli na to, že ne vždy se to dá použít. Ale co, mezi politickým bizárem kampaní se to ztratí... 6/10

Místo: Dejvice, kousek od Klubovny

U tohoto jsem se málem počürala smíchy. Už jenom to zoufalství majitele kocourka, který si narychlo sesmolil inzerát o ztraceném mazlíčkovi, že ho ani neochránil před deštěm, natož aby si zkontroloval pravopis. Takže s prvním deštěm žádný kolemjdoucí nepozná, co bylo na fotce, natož aby podle ní poznal, jak kocourek vypadá. Chudák... 10/10

Místo: *Hradec Králové, hlavní nádraží*

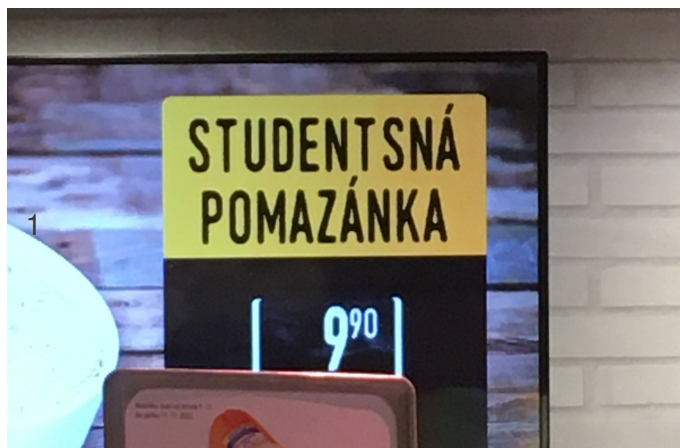
Tohle mě spíš překvapilo, protože cedulky na nádraží by měly být bez chyby, vzhledem k tomu, že mají lidi správně informovat. A tady se očividně rozhodl autor cedulky, že si není jistý, takže to radši napíše foneticky, než aby se složitě zabíral pravidly českého pravopisu. Mimochodem, když jsem tohle fotila, málem mi ujel vlak do Prahy... 6/10

Místo: *Okoř*

Na hradě Okoři postavili cedulku, aby rodiny s dětmi, které zajímá hrad, známý vlastně jenom díky trapné odrhovačce, která u táboráku každého otravuje, udržovaly čistotu. Správný úmysl, jednoduchý vtip, ale někoho to očividně urazilo natolik, že když pod to rozčileně škrabopsal, nakonec to dopadlo tak, že to vypadá jako

pravopisná chyba. Tady se mi možná spíš líbila ta cedulka samotná. „Slušní“ lidi se očividně někdy utnou... 7/10

Místo: *Billa na Dejvické*

Tohle mě pobavilo. Já mám docela negativní postoj k B***e, po tom, co jsem viděla lidi kteří tam pracují i kteří v B***e nakupují. A proto si občas jako hrdý fanoušek Lidlu do B***y ráda štouchnu. A na této obrazovce mi to pravopisná chyba umožnila. Ne že bych si chtěla jako student studentskou pomazánku koupit, určitě bude hnusná... 10/10

Díky, že jste se dočetli až sem a pište správně!

Malá pomůcka pro psaní mně/mě správně:

- všechny pády dělitelné třemi („mně“ má tři písmena), tzn. 3. a 6. pád = píšeme MNĚ
- všechny pády dělitelné dvěma („mě“ má dvě písmena), tzn. 2. a 4. pád = píšeme MĚ

Klára Šoltysová

INFLACE A JEJÍ DOPAD NA NAŠE PRESTIŽNÍ STRAVOVACÍ ZAŘÍZENÍ?!

Jestliže navštívíte Arabskou už nějakou dobu, tak jste pravděpodobně narazili na poutní místo, kde se každou velkou přestávku stojí fronty na the one and only... Panini.

Toto místo nabízí skvělý výhled na školní zahrádku. Je tu „fontánka“ při jejímž zvuku se krásně zrelaxujete. A ano, bavíme se tu o našem milovaném bufíku.

Peněženky našich prestižních, ne až tak bohatých studentů pláčou. V bufíku se zdražovalo :(((

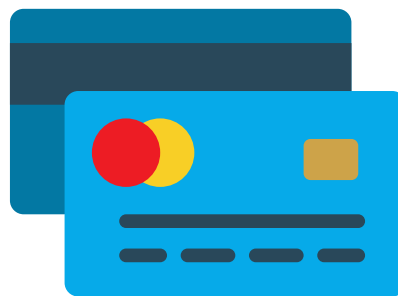
Proč se tak stalo a jaké na to byly reakce, se dozvíte v tomto rozhovoru s paní prodavačkou a prestižními strávníky. Abychom se nebavili jen o inflaci, dozvíte se také, co si v bufíku nenechat ujít. :)

Vyzpovídání milé prodávající:

Je tedy pravda, že se tady v bufíku zdražovalo?

Prodavačka: Ano, po Novém roce se něco trošku zdražovalo a to z toho důvodu, že se zdražily potraviny, to je první věc. Zadruhé je to proto, že je tady

platba kartou a do cen jsme nepočítávali to, že nám pak banka strhává poplatky za placení tohoto druhu. Takže ano, zdražili jsme, ale opravdu nepatrně a jen některé produkty. Byly to hlavně housky a některé cukrovinky, ale opravdu šlo jen o dvě tři korunky.

Jaké jsou nejprodávanější produkty v tomto bufíku?

Prodavačka: Nejprodávanější? Jednoznačně jsou to plněné housky a bagety. Vlastně je to zapékaná bageta s kuřecím masem.

(Vsuvka: Je to výborný! Fakt!)

Setkala jste se již někdy s negativními reakcemi zákazníků?

Prodavačka: Nepotkala jsem se s tím zatím... Jsem ráda. (směje se)

Vyzpovídání osob (samozřejmě prestižních) navštěvujících bufík:

** (Břetislav a Hanuš jsou pouze smyšlená jména, jelikož opravdová jména dvou ze čtyř dotázaných jsou neznámá - pozn. red.)*

Jak často chodíš do bufíku?

Honza: Dvakrát denně.

Petr: Každou velkou přestávku.

Co je tvá GO2 položka na meníčku v bufíku?

Honza: Dřív to byly párky v rohlíku, jenže je začali dělat hodně studený, takže jsem přešel na panini, které se podaří jak kdy, ale zatím jsou nejlepší pochoutkou tohoto bufíku.

Petr: Párek v rohlíku.

Břetislav: Světlá houska.

Hanuš: Taky světlá houska.

Bufík, automat nebo Billa?

Petr: Rozhodně Billa.

Hanuš: Asi bufík.

Břetislav: Bufík je nejbliž, ale jako Billa je výhodnější.

Jak bys ohodnotil bufík na škále od jedné do deseti?

Petr: Takových solidních osm a půl.

Hanuš: Já říkám sedm.

Břetislav: Eeehhh noo... (intenzivně přemýšlí) Sedm, sedm.

Zaregistroval jsi inflaci v našem bufíku?

Zasáhlo tě to?

Petr: Určitě, již si nemohu kupovat zapékací bagetu, protože je to moc drahé a ze studentského platu si to nemohu koupit.

Honza: Celkem mě to mrzí, co si budem, jako zase že bych měl tolik peněz, to zas není pravda. A upřímně si myslím, že se to zdražuje skoro každý dva měsíce.

Hanuš: Jojojo, houska stojí o korunu víc. Myslím, že se z toho ekonomicky už nikdy nevzpamatuju.

Břetislav: Hodně. (směje se)

Závěr?

Bufík zdražil vybrané produkty cca o dvě až tři koruny. Příznivci bufíku to nevzali nejlépe, ale stejně mu nejsou schopni odolat, protože we love bufík!

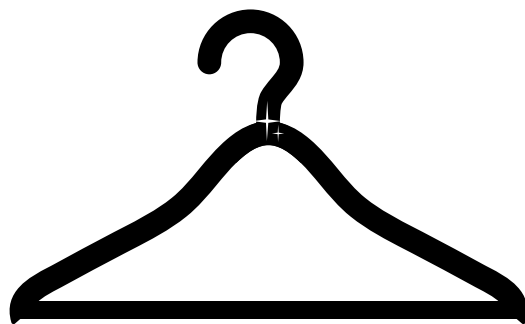
Fun fact: Během psaní tohoto článku jsem si uvědomila, že mám hlad (kdo by po takovém počteníčku neměl hehe). Pak mi ale také došlo, že je tento článek genderově nevyvážený, protože čtyři z pěti dotázaných jsou mužského pohlaví. Na moji obranu... Ptala jsem se i ostatních, byla jsem však odkázána na Hanuše a Břetislava, tak snad jste si to s nimi užili. :)

Maky Nováková

ROZHOVOR

with our fashion icon

PANÍ PROFESORKOU LENKOU VESELOU

Jak už vám Kuba v úvodu časopisu sdělil, téma sedmého čísla je móda a proto jsme se rozhodli vyzpovídat módní ikonu naší školy, paní profesorku Veselou.

CO PRO VÁS ZNAMENÁ MÓDA ?

Určité odreagování a relax. Trošinku odreagování od školy a od nějakého systému, prostě je to moje volnost.

JAK BYSTE POPSALA VÁŠ STYL?

Tak hlavně abych se cítila dobře. Myslím si, že to musí být styl odpovídající věku a trošinku i mladším, takže se snažím trochu o ležérnost, aby to vypadalo a odpovídalo instituci kde pracuji, aby to rozhodně nebylo vyzývavé a nějak to nevadilo společnosti kde jsem.

JAK BYSTE POPSALA VÁŠ STYL?

Inspiraci jsem měla při svém studiu na gymnázium Nad Alejí u své učitelky fyziky.

Bylo to v osmdesátých letech a fyziku vyučovala dáma, která vždycky přišla velmi decentně oblečená a mělo to určitéj systém a určitéj šmrnc. Takže jsem si řekla, že učitelka musí nějak vypadat. Já si myslím, že inspirací je spousta, mou slabostí jsou doplňky, to jste asi poznali. Snažím se, aby to bylo barevně sladěný a působilo to na okolí pozitivně. V případě, že se na mě máte celý den koukat, tak aby to nevyvolávalo nějaký stres a spíš to bylo pro vás sympatický.

NAKUPUJETE RADĚJI ONLINE, NEBO V KAMENNÝCH OBCHODECH?

Tak online jsem nakupovala v době koronaviru, kdy jsme s dcerou mívaly

takové chvílky na objednávání. Možná jsem si pak říkala, že něco bylo zbytečné, ale byl to v tu dobu takový relax, protože ta doba byla velmi obtížná a člověk to musel nějak ventilovat. Rozhodně tomu nedávám přednost, i když mám nějaké vytipované online obchody. ZOOT, to asi všichni známe. Dcera mě často taky k něčemu přivede. Ale spíš navštěvuji kamenné obchody. Mám takový oblíbený obchůdek na Hradčanské, jmenuje se to Šatník. To jsem myslím doporučila i kolegyním a tam si doplňuju některé kousky, hlavně doplňky. Ale takové to hlavní oblečení nakupuju v kamenných obchodech. Oblečení mi musí přesně pasovat. Nemůžu si dovolit, aby mi to nesedlo, mému věku a mé postavě to musí přesně sedět.

ZOOT.

JE NĚCO, CO BYSTE SI NA SEBE NIKDY NEVZALA?

Tak rozhodně, já nikdy nenesím moc vysoké podpatky, to jste si asi všimli. Jednak je to tím, že se člověk pohybuje celý den ve škole, tak aby se nepřizabil a druhak mi to úplně nepřijde pohodlné. Pak rozhodně v mém věku žádné mini

sukně, žádné holé břicho, prostě spíš volím módu tak, aby zakrývala nedostatky, které mám.

MÁTE NĚJAKÝ OBLÍBENÝ KOUSEK OBLEČENÍ?

V principu mám ráda šaty. Nejsem moc kalhotový tip, ale teď jsem je vzala na milost a nosím je, ale spíš dávám přednost sukním a šatům.

KDO SE PODLE VÁS Z VAŠICH KOLEGŮ OBLÉKÁ NEJLÉPE?

Tak myslím si, že spousta z nich tu má vysokou laťku. Paní kolegyně Loužecká a Pechová. Myslím si, že paní kolegyně Krumpová se obléká s takovou decentností té francouzské ležérní módy.

Paní profesorka Boháčová a paní kolegyně Schmoranz mají svůj styl. Pak paní kolegyně Urzová má jednoznačně svůj styl, kterej nepřekročí, patří k ní a rozhodně si ji nedovedu představit v růžovém kostýmku.

CO SI MYSLÍTE O OBLÉKÁNÍ STUDENTŮ?

Tak já myslím, že studenti mají velkou volnost a v případě, že to nehraničí s nějakým nevkusem a není to tak vyzývavé, že by slečnám koukalo poprsí a

část hýždí, tak si mohou nosit co chtějí. Některé slečny tady mají svůj styl, který dodržují a dokonce ho doplňují nějakou obličejovou vizáží. Jinak si myslím, že mají naprostou volnost. Nejsou tady žádná striktní pravidla, nejsme škola, kde by se nosily nějaké uniformy. A vítám styl u nás na škole, že se dost nosí ty školní trička a mikiny, hodně to tu školu propojuje. Možná si pamatujete, že jsme dělali i roušky s logem gymnázia Arabská, abychom se něčím trošinku odlišili.

Paní profesorce moc děkujeme, že si na nás udělala čas a nechala nás nahlédnout do jejího světa módy!

Pája Chalupová a Eliška Doležilková

VIVIENNE WESTWOOD

Původně jsem měla jako svůj první článek vydat komentář ke smrti Alžběty II., který jsem do tisku neodevzdala, stejně jako moje úkoly z angličtiny. Tohle je ale postava britské historie, pro kterou tu uzávěrku už opravdu musím stihnout. Jedná se totiž o světově uznávanou módní návrhářku, která navždy změnila módní průmysl a vnesla do módy punk.

Vivienne chtěla dělat věci jinak a stát si za svým. V době, kdy ji celý svět nutil podmanit se sociálním normám se rozhodla riskovat a dělat to, co ji naplňovalo. Díky tomu je dodnes

nekonečným zdrojem inspirace pro známé návrháře a můžeme si z jejího života také něco odnést. A jak se jinak dostat k úspěchu, než se obklopit lidmi, kteří vám dodávají motivaci a jsou pro

vás idolem, zdrojem nové, mnohem silnější inspirace, než cokoliv předtím? Pro ni to byl právě britský umělec Malcolm McLaren, se kterým se dala dohromady a společně si v Londýně otevřeli roku 1971 první obchůdek s odvážným názvem „Sex“, ve kterém se scházela raná britská punková scéna. Svoji módu totiž spojila i se svým milovaným hudebním žánrem a stala se tak vzorem a udavačem trendů pro punkovou scénu.

K jejím nejznámějším výtvorům patří i její první samostatná kolekce s názvem „Piráti“ inspirovaná pirátskými galeony a díky ní Vivienne proniká i do vyšší módní sféry. I samotné její logo se v době minimalismu nebojí vystoupit z řady. Z jejích dalších ikonických kousků můžeme ještě zmínit její kolekce „On Liberty“ nebo „Anglophilia“ a její svatební šaty, jedny dokonce vytvořené pro seriál „Sex ve městě“

Logo její značky kombinuje (jako v jejích návrzích) královské jablko odkazující naminulost a prstenec saturnu symbolizující budoucnost. Na přelomu století se již stala uznávaným

Na přelomu století se již stala uznávaným designerem v branži a toto logo můžete vidět například na dnes její velmi vyhledávané a ikonické řadě šperků.

Vivienne Westwood prosazovala, že móda a politika jdou ruku v ruce. Podle jejích vlastních slov používala módu jako záminku, aby vyjádřila své společensko politické názory. Nejen že nabádala lidi k tomu, aby nakupovali méně a soustředili se na kvalitu spíše než kvantitu, podporovala dokonce v Británii protest proti frankování (hydraulickém štěpení) a přijela s tankem před dům tehdejšího premiéra Británie.

Jako naše věrná čtenářka, paní profesorka Petříčková, i Vivienne věřila, že bychom se měli bouřit. Ale nejen z principu, ale pro dobrou věc, protože to je naše cesta ke změně. A díky tomuhle přístupu, díky odmítnutí držení s davem, se i ona sama stala vzorem - uměla si však ze sebe udělat srandu a nebála se skandálu. Například na předávání řádu britského impéria se ukázala bez kalhotek, což by asi nikdo nezjistil, kdyby přímo před novináři neroztočila sukni...

Nella Vagerová

AFTER

(Akce v klubu, ne ten film)

**AFTER PO MATURITNÍM PLESU
LETOŠNÍCH ČTVRŤÁKŮ**

160 Kč/ LÍSTEK (II. VLNA)

PRODEJ O VELKÉ PŘESTÁVCE V BUFÍKU

16+

10.3. 2022

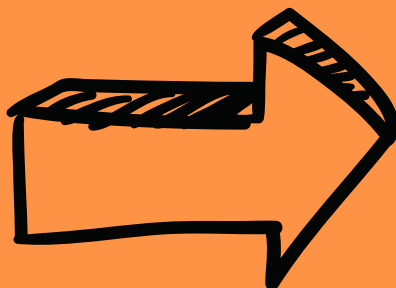
KLUB MECCA

Líbilo se vám číslo?

Nevynechte víkendovou přílohu!

Ne vždycky se všechno vejde do jednoho čísla, ale nebojte se, o nic nepřijdete! Máme pro vás bonusový článek ukrytý pod QR kódem!

Nelča si pro vás připravila skvělé srovnání deseti second handů, abyste po nabrání inspirace ze všech našich fashion článků měli i kde nakupovat :)

Přidejte se k nám!

(do redakce)

I vy můžete odvyprávět svůj příběh!

- Nabízíme fajn bonusy k imaginárnímu platu (Kuba vám půjčí svoji Billa bonus kartičku)
- Stačí se nám ozvat na Instagramu [@prestiznistudent](https://www.instagram.com/prestiznistudent)

Číslo sedmé

© Prestižní student 2023